

Parlem de les llengües a la Unió Europea

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 30 d'agost de 2023

Ara que el PSOE ha ensarronat els "independentistes" d'ERC i Junts fent una carteta a la Comissió de la UE, que des del 1r de juliol presideix l'inefable Pedro Sánchez, fent-los creure que si votaven Francina Armengol per a la presidència del congrés dels diputats obtindrien la oficialitat del català, l'eusquera i el gallec a les institucions europees, com si això fos automàtic per la carteta i la presidència de D. Pedro de la dita Comissió, que només durarà sis mesos, i el tràmit, que no la oficialització, en el millor (i molt hipotètic) dels casos podria durar més de dos anys. Si haig de ser sincer, jo, a la Sra. Armengol l'hauria votada per simpatia i no per bescanvis de cromos vergonyosos i inútils. Però, anem a pams.

La UE té 24 llengües oficials i si hi situem el català li correspondria el setè lloc. Fixeu-vos en els parlants d'algunes llengües. Maltès, 400.000; luxemburguès (barreja de francès i alemany), 640.000; xipriota (entre el turc-xipriota i el greco-xipriota), 1,2 Milions; estonià, 1,3 M; letó, 1,8 M; eslovè, 2,1 M; lituà, 2,8 M; croat, 3,9 M; finès, 5,5 M; danès, 5,8 M; búlgar, 7,2 M. Totes les esmentades són llengües oficials de la UE. El català, que és llengua cooficial al Principat, el parlen, o l'haurien de parlar, 8 Milions d'habitants. Si hi volem introduir els Països Catalans, depassaríem de llarg els 10 Milions. Les últimes dades donen que el País Valencià té 5 M d'habitants i Les Illes 1,2 M. Totes aquestes xifres són dades que tothom pot comprovar.

A banda de les dades, jo em pregunto: què és més important per al català? Que sigui llengua oficial a la UE o que es parli als patis de les escoles, als jutjats, a la sanitat, a totes les botigues, al carrer... a Catalunya i als Països Catalans? Vosaltres mateixos. Si fos oficial a la UE però no a les

institucions espanyoles ni als llocs esmentats tindria més prestigi internacional però la seva supervivència no estaria garantida. Amb això no vull dir que no s'hagi de demanar-ne l'oficialitat a la UE, però em sembla que hi ha prioritats.

Qui són els responsables d'establir prioritats i que s'acompleixin? De primer, cadascú de nosaltres, parlant-lo a tot arreu i no canviant de llengua quan ens parlen en castellà a Catalunya i el Paísos Catalans, o en francès a la Catalunya del Nord. Segonament, la Generalitat a totes les seves institucions; no tan sols parlant-lo (que no tothom el parla a les nostres institucions, el sùmmum!) i fent que es parli a tots aquells llocs: patis d'escola, aules!, Justícia, sanitat, etc. En tercer lloc, el govern espanyol que, segons la seva *Constitución*, té l'obligació de protegir les llengües cooficials. Que no maregin la perdiu demanant l'oficialitat del català a la UE, que està molt bé, però primer convé arreglar tot el de casa.

No em vull allargar gaire, malgrat que el tema s'ho mereix. Suposo que tothom s'ha fixat que totes les llengües oficials de la UE són parlades en països que tenen un estat al darrere. Conclusió, fins que Catalunya no sigui un estat independent, de català a la UE, res de res. Endemés, amb un estat propi tindriem les eines per fer obligatori el català arreu del nostre territori. Que això d'obligatori sona a imposició? Doncs sí! O, és que a França o Alemanya i a tots el països més petits que nosaltres, esmentats més amunt, no és obligatori conèixer, parlar i escriure llurs respectius idiomes? No fem més el passerell, només la independència ens durà a l'estat del benestar per a tots els catalans, garantirà la supervivència d'una de les llengües més antigues d'Europa i de nosaltres com a nació.